

Îmi cresc aripi

Aspiranta

Te privesc în tăcere, cu
teamă
că ai să mă prinzi
vrând
să-ți deschid fereastra sufletului,
un suflet pierdut
printre iluzii și gânduri
ascunse în bezna unui cuvânt,
mi-este sete de tine
și aş vrea să-ți sorb
lacrima uitată
între oftat și inima
bântuită de o imposibilă iubire.

Un orologiu nevăzut te trezește
și atunci fug fără umbră
adăpostindu-mă în colțul în care
luna nu poposește de teama
unui descântec,
secătuită de dor
mă cufund în țărmul
fără nume,
încep să fac incantații păgâne
până ce sufletul
țipă durerea tăinuită
a cuvântului nerostit.

Mă smulg din brațele eresului
fugind spre podul speranței,
din înalt se coboră peste mine o ploaie
ce udă suflarea ciuntită
și simt freamăt în lăuntrul meu,
Doamne, îmi cresc aripi,
am să zbor
odată cu cocorii și împreună cu ei
voi găsi
cuibul uitat,
apoi voi mângâia zvâcnetul primăverii
rupând de pe ram frunzele moarte.